tuse, millest sõltuvalt ka hinnad ja turustamisvõimalused etendavad varasemast tähtsamat osa.

Põllumajandustoodangu tõus.

Kasvupindade ja ha-saakide suurenemise tagajärjel tõusis toiduteravilja toodang 1937. a. 295.400 tn-le eelmise aasta 225.100 tn-i vastu, rohkem seega 24%, ja söödateravilja saak oli 310.400 tn. 279.900 tn-i vastu 1936. a., suurenemine ca 11%. Koresööda saak on 1937. a. hinnatud 673 milj. s. ü-le, s. o. 2 milj. s. ü. võrra suuremaks kui 1936. aastal, ja ühtlasi suuremaks kui eelmisel 5 aastal. Samuti on hinnatud suuremana juurvilja saak. Seega on loomade söötmisolud 1938. aasta talvel soodsamad mullusest.

Loomade arvu muutumine oli 1937. a. mitmepalgeline ja üksteisest erinev. Veiste arv 1937. a. langes 638.920-le m. a. 731.120 vastu, vähenedes seega 13%. Loomühikuisse arvatult on veiste arvu tagasiminek aga vaid 3%. Huvitav on märkida, et lehmade arv on tõusnud 446.470 tk-le, suurenedes 47.720 tk. võrra. Seega on põhjendamatud kartused, nagu ähvardaks elusloomade eksport, esijoones Nõukogude Venesse, vähendada meie lehmade arvu. Hobuste arv on 208.700, mis eelmisest aastast väiksem 3% võrra.. Väga silmapaistvalt on aga tõusnud sigade arv ja nimelt 379.270 tk-le, mis eelmisest aastast suurem 55%. Lammaste arvuks osutus 650.540 tk., s. o. 11% suuremaks kui 1936. aastal.

Kokkuvõttes on seega loomade arvuline liikumine toimunud enamusel loomaliikidel tõususuunas, mis peaks tõstma toodangut 1938. aastal.

Konjunktuur-instituudi põllumajanduse sektsioon on 1937./38. a. põllumajanduse turutoodangu hinnanud 102 milj. kr-le eelmise aasta 90 milj. kr. vastu. Põllumeeste rahalised sissetulekud on seega tõusnud 12

Eesti kroonika 1937, lk. 47